

Forfl. t. E. om Retsafgifter.

Ved Udregningen af dette Tillæg afrundes Værdien til hele Tustunder, saaledes at det, der er under 500 Kr., ikke kommer i Betragtning, medens 500 Kr. eller derover regnes for 1000 Kr.

§ 7.

Ved Fastsettelsen af den Værdi, der lægges til Grund for Afgiftsberegningen efter foranstaaende Paragraf, blive Reglerne i Lov om den borgerlige Retspleie §§ 3, 9, 2det Stykke, og 10 at følge dog med den Bemyndelse, at Afslag i eller Nedsættelse af Paastanden kommer i Betragtning ved Beregningen af de Afgifter, som først forfalde, efterat Afslaget eller Nedsættelsen er sket.

§ 8.

I borgerlige Domsager, hvis Gjenstand ikke er Penge eller Penges Værd, er den almindelige Retsafgift 10 Kr.

Reises der under en saadan Sag tillige Paastand paa Penge eller Penges Værd, bliver der, saafremt de flere Paastande have samme Retsforhold til Grundlag, ved Afgiftsberegningen kun at tage Hensyn til en af dem, saaledes at den Paastand, der fører til den højeste Afgift, lægges til Grund for Beregningen.

§ 9.

Den almindelige Retsafgift (§§ 6 og 8) erlægges:

- 1) for en Domsags Uafhængiggjørelse ved Retten (Uafhængiggjørelsesafgift);
- 2) for en Domsags mundtlige Forhandling for Retten (Forhandlingsafgift);
- 3) for Bevisførelsen i en Domsag (Bevisafgift).

Uafhængiggjørelsesafgiften og Forhandlingsafgiften erlægges af Sagsøgeren, den førstnævnte Afgift med Halvdelen ved Rettens Beramning af en Dag til Sagens første Foretagelse og den anden Halvdel ved Sagens første Foretagelse, Forhandlingsafgiften med Halvdelen ved den mundtlige Forhandlings Begyndelse og den anden Halvdel ved Sagens Optagelse til Bevisførelse eller endelig Paaførelse af Realiteten.

Bevisafgiften, der bliver at erlægge, naar de i Lov om den borgerlige Retspleie § 181 ommeldte bevisforberedende Bestemmelser træffes, udredes med Halvdelen af hver Part, der fremsætter Begjæring om at maatte føre Bevis. Begjærer en Part at stedes til Bevisførelse i Henhold til Lov om den borgerlige Retspleie § 182, bliver herfor særskilt at erlægge halv Bevisafgift.

§ 10.

Naar der ikke af Sagsøgte fremsættes nogen Indsigelse imod Sagsøgerens Paastand, bortfalder den sidst forfaldende Halvdel af Forhandlingsafgiften.

§ 11.

Forhandlingsafgiften bliver, saafremt den ikke allerede er erlagt paa et tidligere Trin af Sagen, ogsaa at erlægge for den i Tilfælde af skriftlig Behandling stedfindende Indlægsværling.

§ 12.

Hjemvises en Sag til ny Behandling i 1ste Instants, bliver der i Henseende til Beregning af Afgifter for Sagens fornnyede Behandling at forholde, som om denne uden mellemkommende Paaanke sluttede sig til Sagens tidligere Behandling i 1ste Instants.